

Pro-Decanus Collegii Philosophici In Academia Ienensi Wolfgangus
Heider M. L. S. P. : Bonos Viros, qui commune sunt bonorum, vivos
approbari velle, & mortuos laudari deb ere, Pescennius Niger dixisse
fertur, & recte quidem dixisse ... P.P. 25. Aprilis 1619.

[Jena]

Heider, Wolfgang

Phil 2° 00268/02 (117)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006788

urn:nbn:de:urmel-9bffc537-1d32-4364-94d8-16b95911087a7-00006087-12

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

PRO-DECANUS COLLEGII PHILOSOPHICI
IN ACADEMIA JENENSI
WOLFGANGUS HEIDER M.
L. S. P.

Bonos Viros, qui commune sunt bonum, vivos approbari velle, & mortuos laudari debere, Pescennius Niger dixisse fertur, & rectè quidem dixisse. Et hoc quidem honoris virtuti & bene-meritis deferendum, primò quidem memoriæ & gratitudinis causâ, tum verò imitationis honestissimæ gratiâ: cum vix dici possit, quantopere animi posterorum generosi, qui non humi repere, sed evolare sursum cupiunt, majorum exemplis cum Scipione ad virtutis incitentur studium, ad præclaras actiones inflammantur, ad omne laborum & periculorum genus rapiantur. Memoriam verò magnorum virorum celebrari, & omnem ad posteritatem transmitti statuis, picturis, & sepulchrorum substructionibus, ac Mausoleis decorum quidem est, & magnificum, sed literarum consecrari monumentis longè præclarior cordatos apud viros, cum nullis & temporum, & locorum terminis contineatur hæc gloria, nullis metis circumscribatur. Neque verò nupera & nova memoriæ literariæ est consuetudo, sed illarum è rerum numero, quibus de verissimè prædicare possis illud Poëtæ: moribus antiquis res stat Romana virisq;. David ille virorum, qui factus & fictus erat ad divinæ voluntatis effigiem, & flebilibus modis deploravit Saulis & Jonathæ interitum, & egregia facinora verissimis laudibus ad usq; Cælum extulit. Et Josias Rex ille Regum mitissimus, & certè, uti quidem nobis videtur, & ætate longior, & diuturnior Imperio, & meliore fortunâ dignus, cum oppetisset, quis tum fuit, qui non nanius exequiales scriberet, non lesius decantaret, non integraret querelas, non lachrymas suas optimi Regis cineribus æternâ cum ejus laude misceret. Idem Athenis fieri solitum, idem Romæ, idem omnes apud nationes humaniores, quas inter leges prædicantur, & in ætate reliquis in Encomiis facillè principem locum obtinuerunt. Laudem itaque meretur & omnium bonorum præcipuum Ornamentissimus Juvenis D. JOHANNES JACOBUS AGRICOLA Lipsensis LL. Stud. qui supremum pietatis officium exhibiturus Amplissimo, & Excellentissimo Viro Dn. OSWALDO HILLIGERO, quondam U. J. D., hæc in Academia Professori publico, & Dicastrii Assessori dignissimo, ejus in memoriam & honorem scripsit Orationem funebrem, quâ defuncti laudes, & laudes quidem ab omni assentatione alienissimas complexus est. Scimus enim qualis & quantus fuerit hic Collega noster in primo virilis ætatis limine, & animis præcipere haud difficile fuit, quam uberrimæ segetis messem, si maturefcere licuisset, expectare potuerimus. Sed ferenda quæ præcipue, neque Viro optimo sempiterna quies invidenda. Oratio parentalis, quam diximus, die crastino hora IX. matutinâ recitabitur, quam ad Panegyrim ut omnes Academiae nostræ cives summi, medii, & infimi, frequentes confluant, & rogamus officiosè, & hortamur amicè. Neque dubitamus, quin hoc honoris defuncto habituri sint omnes, qui bonos amant viros, qui virtutem & eruditionem venerantur, qui gloriæ posthumæ sunt appetentes, qui præter honestam nominis memoriam hac in vitâ vanitatem vanitatum omnia esse ducunt. P. P. 25. Aprilis 1619.

Typis JOHANNIS BEITHMANNI.

urn:nbn:de:urmel-9bffc537-1d32-4364-94d8-16b95911087a7-00006087-28